

Plechové formičky na vánoční cukroví pocházejí z doby někdy po vzniku Československé republiky a patřily rodině učitelky výtvarného oboru Hany Klinkovské, která z nich písmena poskládala.

zuška
UHERSKÉ HRADIŠTĚ

č. **2** prosinec
2019

občasopis

MMXIX-MCMXXXIX=LXXX

Toto číslo vychází v období, kdy se snad v každé domácnosti připravuje vánoční cukroví. A tak se několik ochotných učitelek ZUŠky na stránkách našeho časopisu podělí se čtenáři o svoje oblíbené recepty. Jeden ryze dospělácký se ale trochu vymyká – tak proč s ním nezačít:

Javornický čaj od Ivany Zámečnickové

Když jsem učila na pobočce ZUŠ Veselí nad Moravou ve Velké nad Veličkou, dostala jsem tento recept od starého pana lékárníka. Říkal mi, že na adventní sychravé počasí je nejlepší Javornický čaj. A dělá se takto: do čtvrtlitrového plechového hrnku dáte vařit vrchovatou polévkovou lžící sušeného lipového květu, vaříte pomalu čtvrt hodiny a poté celý obsah vylejete a do horkého hrnku nalejete reznou a tu vypijete. Na mou otázku, proč je třeba vařit to lipáčí, mi odpověděl, že to je kvůli desinfekci toho hrnku.

LIDUŠKA

občasopis – vychází 4x ročně
číslo 2/19 • 13. 12. 2019 • Uherské Hradiště
evidenční číslo: MK ČR E 23647

vydavatel:
Základní umělecká škola
Uherské Hradiště
Mariánské náměstí 125
686 01 Uherské Hradiště
IČO: 46254323

www.zusuh.cz

ředitel školy: Jiří Pospíchal
neoznačené texty: Martina Gogolová,
Michal Stránský
grafika a sazba: Michal Stránský
neoznačené fotografie a obrazy:
pocházejí z archivu ZUŠ
tisk: Agentura NP Staré Město

80 let základního uměleckého školství v srdci Slovácka

L2X0X1X9

Vážení a milí přátelé naší ZUŠky,

Liduška se po prvních nesmělých krůčcích vrhla nadšeně do víru slováckého kulturního života. Naše ZUŠka pořádá během školního roku několik stovek kulturních aktivit a proto je na co poukazovat a co komentovat.

Moc jsme si všichni užili výročí 80 let naší školy a ve fotografiích Marka Malůška se vracíme k nádhernému vystoupení Slovácké filharmonie. Již teď sbíráme síly na další koncert. Brzy vás budeme informovat, zda Fénix z popela, jak je v médiích Slovácká filharmonie nazývána, jen krátce vyletěl a nebo se nadechl k delšímu letu.

Na druhé stránce pokračuje seriál rozhovorů se zajímavými osobnostmi naší školy a Pavel Štulír snad podkryje svůj recept na ideální cimbálkovku. Recepty opravdové, podle kterých pečou vánoční cukroví naši učitelé či spíše učitelky, provázejí celé toto číslo.

Mám velkou radost, že naši pedagogové patří mezi široce uznávané osobnosti. A právě pedagogky literárně-dramatického oboru připravily pro veřejnost nový kurz Zbav se trémy, o němž se dočtete na poslední dvoustraně.

Milí čtenáři, rád bych vám popřál krásné svátky vánoční v kruhu vašich nejbližších a za zpěvu koled, které pro vás na zadní stranu obálky připravil Pavel Štulír.

Šťastný a radostný Nový rok!

Jiří Pospíchal
ředitel ZUŠ Uherské Hradiště

Bára Křapová,
12 let (ze třídy
Jitky Magdálkové)

Vydávání našeho časopisu podporuje mapuh.cz, projekt je zaměřený na rozvoj kvalitního a inkluzivního vzdělávání dětí a žáků na mateřských a základních školách.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Pavel Štulír je pečlivý archivář, má uložené všechny rozvrhy, programy koncertů, výstřížky. Ukázalo se, že je i zdatný technik. Když si chtěl před dvaceti lety nahrát koncert školní cimbálky, spletl si tlačítka REC a STOP a podařilo se mu nahrát místo hudby jen několikaminutový jednolitý potlesk...
foto Martina Gogolová

Nejen o houslích

Pavel Štulír v rozhovoru s Annou Maděričovou

V prvním adventním týdnu se sešla Anna Maděričová s Pavlem Štulírem, aby u příležitosti výročí školy zavzpomínali na jeho hudební začátky, společná setkávání při aktivitách dětských muzik, na jejich úspěchy a zejména na to. A kde jinde, než v houslové třídě a zároveň v kanceláři zástupce ředitele školy, kde Pavel Štulír stále učí své žáky.

AM: Kdy jsi vkročil poprvé do prostoru této školy, jaké byly tvoje hudební začátky – jak šel čas?

PŠ: Klasika. Rodiče mě přihlásili v roce 1962 na housle. Myslím, že jsem měl i výtvarný talent, ale nakonec vyhrály housle. Učili mě napřed Karel Hrabal, poté Petr Křivák. Velký zlom nastal v roce 1967,

kdy mě v hudební nauce oslovil pan učitel Jaroslav Čech, zda bych nehrál v dětské cimbálové muzice, kterou jako cimbalista školy založil. Mohu říci, že to byl základní, stěžejní okamžik mého života. Už první písnička, kterou nás učil – Prší, prší, len sa leje – mě nadchla. A už jsem zůstal. Tato muzika pokračo-

vala ve své činnosti i po Čechově předčasném odchodu a hraje dodnes pod jeho jménem.

Po skončení prvního cyklu jsem se rozhodoval, co dál. Pan učitel Hrabal lidové muzice moc nepřál, prý kazí techniku hry, ke konzervatoři mne nijak nevedl... Tak jsem šel do učení na prodáváče elektrotechnického zboží! Dobrá škola do života to byla. Naučila mě systematické práci, jednání s lidmi, zodpovědnosti. Ale muzika mne táhla, táhla... Tak jsem na druhém stupni začal s přípravou na konzervatoř, kam mě v roce 1978 vzali. Studoval jsem dálkově, byl jsem ženatý, měl jsem rodinu, začal učit na hudebce, byť neaprobovaný. Dálkové studium tehdy trvalo sedm let!

Vyučoval jsem bez zkušenosti, jen s citem, a s nadsázkou si teď říkám, zda bych se svým prvním žákům neměl omluvit? Doplnil jsem si pak na JAMU pedagogické vzdělání a začal jezdit (a jezdím dodnes) na prázdninové mistrovské kurzy. Je to nevyčerpatelný zdroj informací jak pro žáky, tak i pro učitele. Třebíč, Písek, Opočno, Turnov, Luhačovice – úžasná atmosféra, velké houslové vzory, vysoká úroveň!

Jak vznikla tvoje první školní cimbálovka a které jsou její další generace?

Už od 60. let podporovalo vedení školy zájem o lidovou muziku, ke kterému žáky vedly výrazné osobnosti. Po Jaroslavu Čechovi to byl Josef Pešek, hornácký primáš. V roce 1982 vznikla moje první CM LŠU s primášem Milanem Obdržálkem. Poté Cifra (1993–1989, prim Petr Číhal), CM Harafica (1999–2006, prim Martin Melichárek), CM ZUŠ (2006–2012, prim Ondřej Bazala), dnešní CM Pavla Štulíra (2012–současnost, prim Marek Pavlica) a Husličky (2016–současnost, prim Matouš Směřička a Šimon Janeček).

Držíte v republice úžasný primát. V čem tkví i další skutečnost, že muziky po odchodu ze školy převážně zůstávají spolu i jako dospělí?

Snad tím, že sestava kolektivu zůstává téměř neměnná po celou dobu činnosti ve škole, všichni jsou dobře hrající muzikanti, technicky vybavení na všech postech. Housle, kontrabasy, klarinety, cimbál. Vybírám si je na koncertech a besídkách školy. A hlavně, tvoří dobrou partu. Mnozí se prolínají i s komorním orchestrem, který se pod vedením kolegy Marka Ovčáčka v krátké době dostal v soutěži ve hře smyčcových souborů a orchestrů ZUŠ dvakrát ihned do Ústředního kola v Olomouci.

Jak vzpomínáš na bývalé kolegy?

Všichni byli a jsou pro mne velkou inspirací. Například Helena Nožičková vychovala výborné klarinetisty. Rád vzpomenu na starou gardu houslistů – František Vávruš, Petr Křivák, Stanislav Nosek ml., svoji žačku Jitku Šuranskou, která po studiích na konzervatoři a na vysoké škole u nás učila, než odešla do zlínské filharmonie, a současně působila s vlastní uměleckou skupinou. Žel, letos nejen hudební svět opustila.

A ti současní?

Současní kolegové tvoří stmelený kolektiv. Jako vedoucí smyčcového oddělení bych mohl jmenovat všechny. Máme výborné výsledky ve výuce a daří se nám ve všech oborech.

Co soutěže? Daří se? A účasti na festivalech?

Pro ZUŠky vyhledává ministerstvo školství ve tříletých intervalech soutěže jednotlivých oborů. S cimbálovou muzikou jsme se poprvé v roce 1985 dostali do krajského kola na 2. místo. Od roku 1988 se nám daří. V ústředních kolech jsme vždy získali 1. místo a dvakrát titul absolutního vítěze (Mikulov 2015 a 2018) a nejrůznější další ocenění, jako byla například Cena poroty 2012, ocenění pro vedoucího aj. Je to dlouhá řada. Společně s tebou jsme absolvovali od roku 1989 pět tematických hudebních programů ve Strážnici, v roce 1999 jsme získali titul Laureát Strážnice. Úspěšná byla také

účast na festivalech v zahraničí ve spolupráci se souborem Hradišťánek ve Španělsku, Velké Británii, Polsku, Slovensku, Maďarsku, Turecku, v Moldávii, na Kypru... Úžasné zážitky, nová přátelství, nové zkušenosti, hrdost.

Jakých akcí jste se zúčastnili s cimbálkama v poslední době?

V listopadu proběhl k 80. výročí školy koncert, kde se na jednom pódiu sešlo šest cimbálových muzik, které jsem vychoval. A myslím, že to bylo emotivní nejenom pro mě. K výročí školy jsme také natočili s cimbálovou muzikou Husličky a cimbálovou muzikou Pavla Štulíra nové CD Muzičky. V prosinci jsme s cimbálovou muzikou byli hosty adventního koncertu souboru Dřeváček v Jihlavě a den na to, v neděli 8. prosince vystoupily dvě cimbálovky na Dobročinném charitativním bazaru ve Slováckém divadle v Hradišti, který založila a už 5 let organizuje naše

Pavel Štulír

se narodil v roce 1955 v Uherském Hradišti. Vystudoval hru na housle na brněnské konzervatoři a doplňkové studium na JAMU v Brně. Je zakladatelem cimbálových muzik Dolina, Cifra a Harafica. V ZUŠ (dříve LŠU) pracuje od roku 1978. Vyučuje hru na housle, vede cimbálové muziky, od roku 1998 je zástupcem ředitele. Je předsedou smyčcové sekce KUR Zlín. V roce 2015 se stal držitelem Ceny města Uherské Hradiště.

Anna Maděričová

se narodila se v Kvítkovicích v roce 1943. Jejím životním koníčkem a zaměstnáním zároveň byla práce s folklórními soubory a lidovými muzikami v okrese. Autorka programů ve Strážnici, vedoucí souborů, publicistka, fotografka, zakladatelka soutěže Zazpívej slavičku a iniciátorka vzniku Festivalu hudebních nástrojů lidových muzik v Uh. Hradišti. Nositelka Ceny ministra kultury za strážnický pořad „Hrajte mně, husličky“ v roce 1989 a Ceny Města Uherské Hradiště za rok 2013 za udržování lidových tradic.

Při dražbě houslí (vlevo) asistovali Marek Pavlica a Martin Janál, žáci Pavla Štulíra a nyní studenti brněnské Konzervatoře. K houslím patřil i bonus – nové CD cimbálek s podpisy členů muzik. Hodnotu houslí zvedly i podpisy uvnitř samotného nástroje.
foto Martina Gogolová

bývalá kolegyně ze ZUŠky Irena Černíčková a na kterém každý rok vystupují žáci naší školy i hradištsí herci Slováckého divadla. Součástí koncertu je také dražba věcí ve prospěch potřebných. Letos se naše ZUŠka rozhodla věnovat do dražby housle, které CM Pavla Štulíra vyhrála jako absolutní vítěz na loňské celostátní soutěži cimbálových muzik ZUŠ v Mikulově. Dražbu vedl herec divadla David Vacke, díky kterému se housle podařilo vydražit za krásných 10 000 Kč a pomohly tak navýšit celkovou částku pro ústav hospicové a paliativní péče PAHOP, která překročila 100 000 Kč. Mám radost, že tuto smysluplnou akci Irena pořádá a patří jí za to můj dík.

A co vás čeká po Novém roce?

Začneme koncertem ve Zlíně. Zahrajeme v programu vedle Zlínské filharmonie na Novoročním charitativním koncertu Zlínského kraje a města Zlína, který proběhne 10. ledna v Kongresovém centru.

K tomu bych mohla dodat slova jednoho z kmotrů při křtu prvního CD muziky Husličky a písničky v roce 1999 pedagoga a hudebního skladatele Pavla Jurkoviče: „Šťastné město, které má takové talenty a pedagogy!“ Není co dodat. Pavle, děkuji!

Filharmonie generací

Účastnit se koncertu k výročí školy byl zážitek, kterých má člověk za život poskrovnu. Ano, zahrát si symfonii, vidět cimbálové muziky, to ano. To je běžná součást kulturních center, mezi která Uherské Hradiště jistě patří. Ale právě ta spojená energie napříč generacemi, která doslova vytryskla tento báječný večer, nám ukázala, že má smysl dělat věci, které možná na začátku vypadají trochu bláhově. Založit filharmonii na Slovácku? Proč? Vždyť zde žádná nikdy nebyla, řekli si možná lidé kolem zakladatelů Slovácké filharmonie před desítkami let. Ale to bychom neprožili tento krásný a hluboký večer 20. 11. 2019.

Znovu se nám potvrdilo, že má cenu jít do předem nejistých souborů a to nás přivádí k myšlenkám, že tento koncert obnovené Slovácké filharmonie možná nebyl poslední. Nechejte se překvapit!

Jiří Pospíchal

Sváteční stůl, to je ryzí umění kompozice hodné zkušeného skladatele. Promiňte, většinou skladatelky. Cit pro harmonii nebo rytmus, zkratka hudební průprava (naš denní chleba) se v předvánoční kuchyni rozhodně vyplatí!

Inspirace pro šest strun

V září se konal první ročník **Prague Guitar Forum**. A učitelé z naší ZUŠky u toho samozřejmě nesměli chybět. Dva dny nabitě přednáškami českých i světových kytaristů a lektorů. Hlavním tématem našeho setkání byla problematika moderní pedagogiky.

Pro velkou část bezpochyby známá **Tatiana Stachak**, polská autorka úspěšné dvoudílné kytarové školy zde představila své nové tituly pro žáky ZUŠ – **Kytarová příprava**, **Charakteristické etudy** a další. Naši kytaristé se určitě mají na co těšit! O své zkušenosti se přijel podělit i **Stefan Schmidt**, špička v oboru a úspěšný pedagog, jehož studenti ohromují svými výkony a dosahují nejvyšších příček na významných mezinárodních soutěžích. Dalšími diskutovanými tématy byla interpretace staré hudby podle **Petra Saida**, lektora pražské HAMU a konzervatoře v Pardubicích nebo psychologie hry a vystupování na samotný nástroj. Zlatým hřebem dvoudenního setkání byl krásný koncert našeho předního kytaristy a významného umělce světových pódii, **Pavla Steidla**, který odehrál svůj recitál v krásných prostorách barokního sálu dominikánského kláštera.

S neskrývaným nadšením jsme se plní dojmy a nových poznatků vraceli zpět do Hradiště, abychom čerstvě získané zkušenosti mohli předat svým kolegům a žákům. Velký zájem a nadšené ohlasy svědčí o smyslu podobných akcí a my budeme jenom rádi, pokud se nám to poštěstí a za rok opět budeme při tom.

Lukáš Schröder

L. Schröder, L. Černíčková, E. Holečková, J. Jančůjová, L. Frybort. • foto Marek Záleský

Vanilkové rohlíčky (špaldové) od Jany Hanáčkové

14 dkg hladké mouky (3/4 špaldové) / 9 dkg másla /
4 dkg cukru / 5 dkg ořechů / 1 žloutek

Těsto je dobré před zpracováním na rohlíčky nechat v lednici uležet!

Medovníčkové kuličky od Jany Orechovské

Těsto: 500 g hladké mouky / 2 vejce / 2 lžičky sody /
60 g rozpuštěného másla / 4 polévkové lžíce medu /
200 g moučkového cukru • Krém: 1 karamelové
kondenzované mléko / 1 máslo

Těsto vypracuju a nechám 1-2 dny v lednici. Potom z těsta udělám beztvaré placky a pečú na 180 °C cca 10 minut. Po vychladnutí rozdrtím v mixéru nebo válečkem přes sáček. Trochu rozdrcené směsi si oddělám na obalování kuliček. Krém smícháme se směsí a vypracujeme hmotu. Dáme minimálně na 2 hodiny do lednice. Potom vypracujeme kuličky a obalujeme.

Letní tábor

„týden umprumákem“

prázdninové výtvarné
kurzy **DoArt**
pro žáky od 12 let

KRESBA | KERAMIKA |
PRÁCE S KŮŽÍ | MALBA |
DIGITÁLNÍ GRAFIKA

1. turnus: **13.–17. 7. 2020**
2. turnus: **17.–21. 8. 2020**
po–pá **9.00–16.00**

hlavní budova SUPŠ
Uherské Hradiště
na Všehrdově ulici

informace a přihlášky:
www.doart.cz (od ledna 2020)
předběžná rezervace:
docekalova@supsuh.cz

80 ➔
1939 — 2019 **SUPŠ**

CLARINA
MUSIC

Váš dodavatel hudebních nástrojů

www.clarina.cz

U nás ve výtvarce je všem jasné, že šikovná cukrářka musí být trochu alchymistka – a hodně výtvarnice. Povedené cukroví (to vánoční zvláště!) láká svým vzhledem a jako šperk dotváří atmosféru domova... Dokud se o něj nepostarají mlsné jazyky :-).

Jak jsme ve výtvarce pekli vánoční perníčky

Přestože nakonec nikdo neodolal a došlo i na ochutnávku, perníčky vznikaly jako tradiční ozdoba na vánoční stromeček. Ten tvoří voňavou ozdobu výstavy prací žáků výtvarného oboru ze třídy R. Doskočilové. Dne 16. 12. v 16.30 ji otevírá vernisáž za hudebního doprovodu dětského přípravného sboru M. Uhrové a za účasti kurátorky výstavy M. Haluškové. Pod názvem Vánoce se blíží zdobí od přízemí do patra schodiště výtvarných oborů v budově ZUŠ na Tyršově náměstí. Přijďte okusit vánoční atmosféru. Ale na naše perníčky si nechejte zajít chuť!

Nebo si upečte svoje:

Perníčky

podle Radmily Doskočilové

50 dkg hladké mouky 00 / 25 dkg moučkového cukru / 5 dkg másla / 3 celá vejce / 3–4 lžičice medu / 2 lžičky jedlé sody / 1 lžička mleté skořice / 1 lžička anýzu + 3 ks hřebíčku + 1 lžička tymiánu – v hmoždíři rozdrtit na jemný prášek (dnes už máme v obchodech koření do perníků – dávám 2 lžičky)

Těsto se nechá týden uležet zabalené v potravinové fólii v chladničce. Upečené perníčky se okamžitě po vytažení z trouby potírají bílkem. Po vychladnutí zdobíme bílkovou polevou. Po upečení jsou perníčky měkké a měkké vydrží až do vánoc, pokud je nesníte dřív. Tento recept mám od mojí babičky Aničky, která pocházela z Boršic u Buchlovic.

Foto Radmila Doskočilová

Lízátka

podle Hanky Klinkovské

Recept na lízátka je prostý. Cukr krystal nechám pomalu rozpouštět v hrnci, až se začne tavit. Rychle zeslabím žár plotýnky, jinak cukr zhnědne moc rychle, začne se pálit a čmoudit. Formičky na medvědí tlapky musejí být už nachystané, lehounce přetřené sádlem. Je-li sádla moc, vřící karamelová hmota ho spálí. ke každé formičce přichystáme kratší špejli jako držátko lízátka.

Roztavený cukr opatrně znovu zahříváme až lehce zhnědne. Pak ho pomalu pramínkem lejeme do formiček a do zatím měkké hmoty vnoříme špejli. Ta se musí hlídat a držet, aby nevyjela ven. Formičky jsou horké, takže se musí dávat pozor na prsty.

Po zatuhnutí se lízátko vyklepne z formy. Pracujeme-li s cukrem a nic do něj nepřidáváme, hmota je po zatuhnutí v tenší vrstvě prosvítá a vzor formičky je krásný a zajímavý. Lízátko je víc pěkné, než chutné, i když se jich děcka snaží pokřoupat co nejvíc.

To, co děláme je vlastně tavení hmoty a její odlévání do formy. Nejstarší formičky jsou meziválečné a patříly mé tchýni Věře Klinkovské a její mamince Věře Bráblíkové z dolního konce Mařatic.

Foto Hana Klinkovská

Perníkové chaloupky

Jitky Magdálkové,

kteří nejsou z perníku, ale z keramické šamotové hlíny. Děti se hravou formou učí vytvořit trojrozměrný objekt z válečků a plátů. Technika modelování z válečků je stará několik tisíciletí a má mnohostranné využití. Základním kamenem je dovednost vytvoření pravidelného, pružného válečku. Děti si tak procvičují jemnou motoriku a seznamují se s vlastnostmi keramické hlíny. Na dotvoření domečku si samy vykrajují tvary z plátů, které pomocí modelovacích nástrojů dotvářejí a slepují šlikrem. Následuje malba, „perníčků“ engobami, což jsou netoxické naředěné keramické hlíny, zbarvené přírodními pigmenty. Na jednom výtvarném zadání se tak seznámí s několika postupy a technikami, které budou využívat i v budoucnu. Odměnou jim bude nejen radost z tvorby, ale také rozsvícená chaloupka u vánočního stolu.

Foto Martina Cogolová

Zapečená jablka

podle Gábiny Milevské

Čtyři jablka — vydlabeme střed a plníme marmeládou, mletými ořechy a nahoru pár rozinek. Posypeme vanilkovým cukrem a skořicí — zapečeme. Na teplá jablka ještě kousek másla a jíme!

Marek Pesser
(12 let, ze třídy
Martina Šimčíka)

Kristýna Čajková
(11 let, ze třídy
Martina Šimčíka)

Tip na dáreček?

Nové CD **Muzičky**, které nahrály **CM Husličky** a **CM Pavla Štulíra** je v prodeji v kanceláři školy na Tyršově náměstí. Koupit si zde můžete i almanachy k 80. výročí, jehož součástí je toto CD, ale i CD **Koloběh času**, které nahráli žáci a absolventi literárně-dramatického oboru ZUŠky, pobočky Kunovice pod vedením Olgy Strašákové. CD i almanach lze pořídit za 150 Kč

SLEVA 10%

pro studenty ZUŠ
Uherské Hradiště.*

Adresa: Prostejnská 133,
Uherské Hradiště, 686 01

e-mail: info@music-city.cz
telefon: +420 800 111 170

www.music-city.cz

* Sleva se nevztahuje na akční, výprodejové a bazarové zboží a na prodloužené záruky. Neplatí na značky Yamaha a Fender. Platnost slevy je do 28. 2. 2020.

ta nec

Tanec má nekonečně podob.
Třeba takový kvapík, když doma
práce na přípravě vánoc vrcholí!
Taneční průprava se zkrátka hodí
i ve chvílích, kdy by to jeden nečekal.

Ukázková tradice

Zavedenou tradicí v tanečním oboru se staly předvánoční ukázkové hodiny pro rodiče. „Chtěla jsem jednou ročně pozvat rodiče, aby viděli, jak u nás v hodinách pracujeme. Na tanečních představení a besídkách ZUŠ se nestihnou vystřídat všechny děti, aby ukázaly, co se naučily z tanečních technik, které využily v choreografiích na vystoupeních. Proto nabízíme příležitost, kdy se všichni mohou pochlubit přímo v hodině,“ říká vedoucí oboru Jana Trubačiková. Na tyto společné hodiny zve rodiče a příbuzné v prosinci již pátým rokem. Během jednoho týdne se tak především svým rodičům představí všechny věkové kategorie tanečnic a tanečníků.

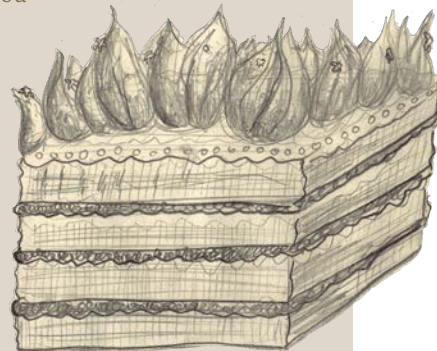
Farské (nepečené) cukroví

od Jarmily Krystoňové

30 dkg moučkového cukru / 1 salko / 250 g másla /
20 dkg ořechů-lískových nebo vlašských-pražených, pak
pomletých nahrubo / dortové oplatky – obdélníkové

Cukr upálit do tekuta, odstavit, přidat salko – neustále míchat a pak znovu zahřívát, přidávat po kouskách máslo a na závěr po lžičkách ořechy.

Směs natřeme ještě teplou na oplatky – vrstvíme na sebe (4 patra), zabalíme do alobalu, na den zatížíme, na závěr nařežeme na čtverečky, obdélníčky nebo všelijaké jiné tvary.

Pavla Mitáčková
(14 let, ze třídy
Martina Šimčíka)

**dra,
mát
ák**

Kdo je připraven, není zaskočen!
Protože co si budeme namlouvat,
v domácnostech (a zejména v kuchy-
ních) je to někdy před vánoci pořádné
drama. Naštěstí většinou s dobrým
(až nebezpečně dobrým) koncem.

Ohlédnutí za Divadelním koštem

Ve druhé půli října jsme vzdali hold naší milované škole akcí nazvanou Divadelní košt aneb Jeden týden s literárně-dramatickým oborem.

V rámci koštu hostovali ve Slovákém divadle profesionálky ze Švandova divadla, mezi nimiž mnoho diváků poznalo úspěšnou absolventku uherskohradištské ZUŠ Evičku Josefíkovou. Milovníci poezie i prózy se sešli na Poetickém večírku, uvítali jsme zahraniční hosty z Bánovců nad Bebravou, na Malé scéně Slovákého divadla měli diváci během dvou dnů možnost vidět šest divadelních kusů, v nichž vystupovali současní žáci LDO všech věkových skupin, hosté ze Slovenska i absolventi oboru, nyní vysokoškoláci, a jejich famózní Tak trochu Cyrano. Součástí koštu byly každý den i zajímavé rozhovory s herci, kteří nám dali nahlédnout do své herecké práce i životů. A všechny divadelní zážitky bylo nutné zhodnotit, zpracovat a protančit, což se také stalo, a to na Divadelním tanečním vínku v Orlovně.

Děkujeme všem milým zúčastněným a Hance Nemravové, že to tak pěkně vymyslela!

Radmila Mrázová

Lednové premiéry LDO
11. 1. 17.00 • Malá scéna SD
Její pastorkyňa
24. 1. 18.00 • Divadelní sál ZUŠ,
Tyršovo náměstí
Tak trochu krysař

H. Nemravová, O. Strašáková, R. Mrázová • foto Archiv LDO ZUŠ Uherské Hradiště

Novoroční předsevzetí?!

Nový rok je časem změn. Slibujeme si, že zhubneme, že přestaneme to či ono, že začneme... Někteří z nás se to podaří. Snad příští rok, říkáme si my ostatní.

Možná, že máte ve svém okolí někoho, kdo má problémy s trémou, hrůzu z vystupování na veřejnosti, marně hledá slova v důležitých okamžicích svého života a občas dokonce ztrácí hlas. Možná, že se to týká přímo vás.

Zbav se trémy!

Pod tímto názvem a pod vedením učitelů LDO se počátkem příštího roku uskuteční **čtyřdenný kurz pro dospělé**. První setkání se koná v pondělí 20. 1. 2020 od 19.00 do 21.00 v Divadelní sále ZUŠ na Tyršově náměstí. Zde se budou účastníci kurzu potkávat i následující tři pondělky. Naučí se, jak se dá pracovat s hlasem a tělem, seznámí se se základy rétoriky, vyzkoušejí si jednoduché improvizací techniky.

Přihlásit se můžete v kanceláři školy do 20. 12. 2019, kurzná je 400 Kč. Pokud byste chtěli kurz někomu věnovat jako vánoční dárek, vystavíme vám dárkový poukaz.

Podrobná příprava mandlových tarteletek

Hana a Markéta Nemravovy

V míse do zpenění tři žloutky tři;
citronátu slabé deko
vmíchej hbitě do krému;
ke všemu mandlové pak přilij mléko;
vtěsnej horním otvorem do forem třeň těsto,
doplň džemem,
načež lžící po lžící směsici zakap
nachystaným krémem;
do trouby pak všechno vraž, a když dbáš,
aby krém ven z forem netek,
za hodinku zardí se na míse šik
mandlových tarteletek!

(E. Rostand – Cyrano z Bergeracu)

Na Vánoce i při jiných příležitostech vyrábíme košíčky plněné různými krémy, džemy, ovocem a želatinou. Experimentujeme. Někdy to vyjde, jindy ne. Poprvé jsme se do toho pustily při přípravě představení Tak trochu Cyrano, kdy jsme se pokusily vyrobit tartaletky podle veršovaného receptu jedné z postav.

Václav Mach (11 let, ze třídy Martina Šimčíka)

Chrousti aneb nezapomínejte otvírat pusu :-)

od Olgy Strašákové

2 bílky (určitě vám nějaké zbydou při přípravě jiného cukroví) / 14 dkg cukr moučka / špetka soli / 14 dkg vlašských ořechů (nahrubo nasekat) / 1 rohlík (nakrájet na opravdu malé kostičky)

Bílky ušlehejte do tuhého sněhu, povolna vmíchejte moučkový cukr, pak nasekané ořechy a na kostičky pokrájený rohlík. Malou lžičkou kladete hromádky hmoty na plech pokrytý pečícím papírem. Sušíme v mírné troubě. Když okraje hromádek začnou růžovět, stáhnete z plechu. Uložíte do krabice. Dobrou chuť a pamatujte:

Kdo chce chrouuusta,
kdo chce chrouuusta,
kdo chce chrousta

CHROUSTATI,
musí ousta,
musí ousta,
musí ousta
ROZ
TA
HO
VA
TI

Filip Talik
(9 let, ze třídy
Martina Šimčíka)

Vánoční pohádka, která zůstala nedokonče

Celé nebe, pokryto práškem nostalgie, oslavovalo Ježíškovy narozeniny. Hrála omamná nebeská hudba, jedlo se a hodovalo, vše bylo ověšeno různými ozdoba-
mi, stuhami a lampióny a zářilo duhovými barvami. Oblaka obsadil Andělský sbor, který k této příležitosti chystal koncert. Všichni se připravovali na vystoupení, když, celý udýchaný, přiletěl Starší anděl se zprávou: „Všem andělům! Nesu naléhavé sdělení. Nejpozději do dnešního večera musíme vybrat Ježíškova nástupce, který roznese dárky pod stromečky.“

„A proč je neroznese sám?“ divila se andělská sopranistka. „To nevím, zavřel se prý do svého pokoje a nechce nikoho vidět,“ řekl Starší anděl, otíraje si kapesníkem zpenené čelo: „Jen abychom to stihli včas.“ „Aha, dospívá, asi zažívá menší existenční krizi,“ prohodila vysokým hláskem sopranistka a sbor se přestárle zasmál. „Neboj se, anděli, to zvládneme,“ ujistila ho a navrhla, aby byl nástupce zvolen z řad hodných dětí.

Na tom se sbor jednohlasně shodnul. Jenže – jaké vlastnosti by mělo mít hodné dítě? A jak je poznat od ostatních? Ze zadních řad sboru se ozval zvučný tenorový hlas, až se někteří andělé vylekali. „No, mělo by to být dítě milé, upřímné a nevykutálené.“ „Nevy-

kutálené? Takových je,“ reagoval Starší anděl. „Stačí se jen podívat do Mikulášovy knihy.“

Lusknul prsty a už se před ním vznášela tlustá ohmataná kniha. A sama se otevřela na stránce se seznamem hodných dětí. „Zavřu oči, ať je to spravedlivé.“ Starší anděl s pevně sevřenými očima a soustředěným výrazem klouzal prstem po listu knihy. Zastavil se skoro na konci stránky, otevřel oči a bylo rozhodnuto. „Frantík! Bude to Frantík. To je určitě fajn kluk. Pošlete mu zběžné zjevení, ať se co nejrychleji dostaví.“ Andělský sbor se pohodlně usadil, všichni byli rádi, že situaci tak rychle a dobře vyřešili. Po chvíli čekání se v jednom z mraků s hlasitým trhnutím objevila štěrbina a andělé vyjeveně zírali k rychle se rozšiřujícímu otvoru. „Co se to děje?“ zašeptal někdo polekaně. Na odpověď dlouho čekat nemusel, protože...

Alžběta Blahová

A jak tato pohádka dopadne? Záleží na vás!

Vyhlašujeme vánoční soutěž o nejlepší konec! Popřemýšlejte přes vánoční prázdniny, napište a pošlete nám svoje práce na mailovou adresu casopis@zusun.cz do 31. ledna 2020. Nejlepší konec bude oceněn poukázkou do knihkupectví Portal v hodnotě 200 Kč a bude zveřejněn v příštím čísle časopisu a na webu naší ZUŠky.

**Přejeme vám, ať šťastně prožijete vánoční svátky,
do nového roku ať se prozpíváte
a dobře v něm prospíváte!**

Vaše **ZUŠka**
UHERSKÉ HRADIŠTĚ

rojdiče, chlapy, k nám

1. Rojdi-če, chlapy, k nám ko-le-dy nám dá-m pro je-blíč-ku,
po o-říš-ku, ob-leč-te se do ko-žíš-ku bu-dem zpí-va-ti,
ko-le-do-va-ti.

Pojďte chlapy k nám, koledy vám dám,
po jablíčku, po oříšku, oblečte se do kožíšků,
budem zpívati, koledovati.

Když je zima, mráz, slyším divný hlas –
ptáci v půlnoci zpívají, pastuškové vytrubují.
Co to nového, neslýchaného?

V oblacích jasný anděl se vznáší.
Divným hlasem prozpěvuje, všemu lidu oznamuje:
Narodil se nám Spasitel a král!

Já malý přicházím

1. já ma-lý při-chá-zím ko-le-do-va-t, co u-mím, o Kristu proz-pě-vo-va-t.
Že sa na-ro-dil, v Be-tlé-mě v ch-lí-vě, ch-ci zvě-sto-va-t.
Chudý je, nahý je, trpí zimů.
Kdybch měl, co by chtěl, dal bych jemu,
já malý žáček – plínu i fáček i peřinu.
Dost málo darujte – groš nebo zlatý.
Budete po smrti za to vzati do nebe jistě,
pravím na místě, mezi svatý.

Já malý přicházím koledovat,
co umím, o Kristu prozpěvovat.
Že sa narodil, v Betlémě v chlívě, chci zvěstovat.

Chudý je, nahý je, trpí zimů.
Kdybch měl, co by chtěl, dal bych jemu,
já malý žáček – plínu i fáček i peřinu.

Dost málo darujte – groš nebo zlatý.
Budete po smrti za to vzati do nebe jistě,
pravím na místě, mezi svatý.